

Arrest

nr. 179 171 van 12 december 2016
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Oekraïense nationaliteit te zijn, op 6 september 2016 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 23 augustus 2016 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering (bijlage 13septies).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 28 oktober 2016, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 5 december 2016.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken G. DE BOECK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. WELVAERT, die loco advocaat N. LORENZETTI verschijnt voor de verzoekende partij en van attaché K. PAPPAERT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoeker werd op 10 juni 2016 onder bevel tot aanhouding geplaatst.

1.2. Op 23 augustus 2016 besliste de raadkamer dat verzoeker in vrijheid diende te worden gesteld en de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging nam dezelfde dag de beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering en de beslissing tot het opleggen van een inreisverbod.

De beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering, die verzoeker op 23 augustus 2016 werd ter kennis gebracht, is gemotiveerd als volgt:

“Bevel om het grondgebied te verlaten

Aan de Heer, die verklaart te heten:

Naam: [S.]

Voornaam: [E.]

[...]

Nationaliteit: Oekraïne

Wordt het bevel gegeven het grondgebied van België te verlaten, evenals het grondgebied van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen, tenzij hij beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven.

REDEN VAN DE BESLISSING EN VAN DE AFWEZIGHEID VAN EEN TERMIJN OM HET GRONDGEBIED TE VERLATEN:

Het bevel om het grondgebied te verlaten wordt afgegeven in toepassing van volgend(e) artikel(en) van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en volgende feiten en/of vaststellingen:

Artikel 7, alinea 1:

3° wanneer hij door zijn gedrag geacht wordt de openbare orde of de nationale veiligheid te kunnen schaden;

Betrokkene werd onder aanhoudingsmandaat geplaatst op 10/06/2016 voor deelname aan bendevoering. Feit waarvoor hij later mogelijks veroordeeld kan worden.

Gezien de maatschappelijke impact van deze feiten, kan worden afgeleid dat betrokkene door zijn gedrag geacht wordt de openbare orde te kunnen schaden.

Artikel 74/14: Reden waarom geen termijn voor vrijwillig vertrek wordt toegestaan:

- artikel 74/14 §3, 1°: er bestaat een risico op onderduiken

Betrokkene heeft geen officieel verblijfsadres in België

- artikel 74/14 §3, 3°: de onderdaan van een derde land is een gevaar voor de openbare orde of de nationale veiligheid

Betrokkene werd onder aanhoudingsmandaat geplaatst van 10/06/2016 voor deelname aan bendevoering. Feiten waarvoor hij later mogelijks veroordeeld kan worden.

Gezien de maatschappelijke impact van deze feiten, kan worden afgeleid dat betrokkene door zijn gedrag geacht wordt de openbare orde te kunnen schaden.

Betrokkene verklaart in zijn hoorplicht van 14.07.2016 dat hij geen familie in België heeft

Terugleiding naar de grens

REDEN VAN DE BESLISSING TOT TERUGLEIDING NAAR DE GRENS:

Met toepassing van artikel 7, tweede lid, van de wet van 15 december 1980, is het noodzakelijk om de betrokkene zonder verwijl naar de grens te doen terugleiden, met uitzondering van de grens van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen om de volgende redenen:

Reden van het bevel om het grondgebied te verlaten:

Betrokkene werd onder aanhoudingsmandaat geplaatst op 10/06/2016 voor deelname aan bendevoering. Feiten waarvoor hij later mogelijks veroordeeld kan worden.

Gezien de maatschappelijke impact van deze feiten, kan worden afgeleid dat betrokkene door zijn gedrag geacht wordt de openbare orde te kunnen schaden.

Er bestaat een risico tot nieuwe schending van de openbare orde.

Betrokkene heeft geen officieel verblijfsadres in België.

Betrokkene heeft op 14.07.2016 in zijn "vragenlijst hoorplicht" verklaard dat hij geen familie in België heeft.

Vasthouding

REDEN VAN DE BESLISSING TOT VASTHOUDING:

Met de toepassing van artikel 7, derde lid van de wet van 15 december 1980, dient de betrokkene te dien einde opgesloten te worden, aangezien zijn terugleiding naar de grens niet onmiddellijk kan uitgevoerd worden en op basis van volgende feiten:

Betrokkene heeft geen officieel verblijfsadres in België

Betrokkene werd onder aanhoudingsmandaat geplaatst op 10/06/2016 voor deelname aan bendevoering. Feiten waarvoor hij later mogelijks veroordeeld kan worden.

Gezien de maatschappelijke impact van deze feiten, kan worden afgeleid dat betrokkene door zijn gedrag geacht wordt de openbare orde te kunnen schaden.

- betrokkene kan niet onmiddellijk worden verwijderd of overgebracht naar een gesloten centrum en dient hiertoe te worden vastgehouden in de gevangenis.*
- Gezien betrokkene, zoals uit het voorgaande blijkt, vatbaar is om de openbare orde te schaden is het derhalve noodzakelijk hem op te sluiten ter beschikking van de Dienst Vreemdelingenzaken ten einde zijn effectieve repatriëring te verzekeren.*

Het is noodzakelijk om betrokkene ter beschikking van Dienst Vreemdelingenzaken te weerhouden om hem aan boord te laten gaan van de eerst volgende vlucht met bestemming Letland."

1.3. Verzoeker werd op 3 september 2016 gerepatriëerd naar Letland.

2. Over de rechtspleging

Aan verzoeker werd het voordeel van de kosteloze rechtspleging toegestaan, zodat geen standpunt moet worden ingenomen inzake de kosten van het geding.

3. Over de ontvankelijkheid

3.1.1. Verweerder werpt op dat verzoeker geen belang meer heeft bij de vernietiging van het bestreden bevel om het grondgebied aangezien hij op 3 september 2016 werd gerepatriëerd naar Riga. Hij stelt dat deze beslissing bijgevolg volledige uitvoering heeft gekregen en is verdwenen uit het rechtsverkeer.

3.1.2. De Raad merkt op dat het loutere feit dat de bestreden beslissing op 3 september 2016 werd uitgevoerd niet zonder meer impliceert dat verzoeker geen belang meer heeft bij de vernietiging – wat een verwijdering ex tunc uit het rechtsverkeer tot gevolg heeft – van deze beslissing. Het in casu bestreden bevel om het grondgebied te verlaten ligt immers aan de basis van een beslissing tot het opleggen van een inreisverbod met een geldigheidsduur van drie jaar en deze laatste beslissing maakt ook het voorwerp uit van een beroepsprocedure bij de Raad. Verweerder kan dan ook niet worden gevolgd in zijn stelling dat het bevel om het grondgebied te verlaten volledig uit het rechtsverkeer is verdwenen. Het bestreden bevel om het grondgebied te verlaten heeft nog steeds rechtsgevolgen aangezien het ten grondslag ligt aan een andere bestuurlijke beslissing die slechts kan bestaan indien voormeld bevel rechtsgeldig is. De beslissing tot het opleggen van een inreisverbod kan, overeenkomstig artikel 74/11, § 1 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) immers slechts worden genomen indien er een beslissing tot verwijdering is waarmee dit inreisverbod kan gepaard gaan. De eventuele vaststelling dat het bestreden bevel om het grondgebied te verlaten door een gebrek is aangetast zal derhalve tot gevolg hebben dat ook de beslissing tot het opleggen van

het inreisverbod niet rechtsgeldig is en dat dit bevel niet meer kan worden aangewend als basis voor een nieuwe beslissing tot het opleggen van een inreisverbod.

De exceptie wordt verworpen.

3.2. Inzake de beslissing tot vasthouding met het oog op verwijdering dient te worden opgemerkt dat deze beslissing werd genomen in toepassing van artikel 7, derde lid van de Vreemdelingenwet en dat een vreemdeling, overeenkomstig artikel 71, eerste lid van dezelfde wet, tegen een dergelijke beslissing een beroep kan instellen bij de raadkamer van de correctionele rechtbank van zijn verblijfplaats in het Rijk of van de plaats waar hij werd aangetroffen. De Raad heeft derhalve, nu de wetgever deze bevoegdheid uitdrukkelijk aan een ander rechtscollege heeft toevertrouwd, geen rechtsmacht om te onderzoeken of de beslissing tot het vasthouden in een welbepaalde plaats in overeenstemming is met de wet. Het is daarenboven niet betwist dat verzoeker niet langer administratief van zijn vrijheid is beroofd in België.

4. Onderzoek van het beroep

4.1. Verzoeker voert in een enig middel de schending aan van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van de materiële motiveringsplicht, van de zorgvuldigheidsplicht en van het redelijkheidsbeginsel.

Zijn betoog luidt als volgt:

"II.1.1. Artikel 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen luidt als volgt:

"Art. 2. De bestuurshandelingen van de besturen bedoeld in artikel 1 moeten uitdrukkelijk worden gemotiveerd.

Art. 3. De opgelegde motivering moet in de akte de juridische en feitelijke overwegingen vermelden die aan de beslissing ten grondslag liggen. Zij moeten afdoende zijn."

Artikel 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen creëert dus plichten voor het bestuur op het epistemologische vlak van de besluitvorming.

De formele motiveringsplicht impliceert dus dat de formulering van de beslissing de juridische en feitelijke motieven moet bevatten die het bestuur overwoog bij het nemen van haar beslissing.

De formele motiveringsplicht geeft dus vorm aan de ratio cognoscendi van het besluit.

Met andere woorden: de formele motiveringsplicht verandert niets aan de wezenlijke voorwaarden waaraan een besluit ingevolge de materiële motiveringsplicht dient te voldoen, maar verplicht een bestuur om de wezenlijke voorwaarden van deze beslissing afdoende te expliciteren aan de bestuurde.

Cf. daaromtrent MAST, DUJARDIN, VAN DAMME en VANDE LANOTTE:

Voor de inwerkingtreding van de wet betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen gold het principe dat de motieven op grond waarvan de bestuurshandelingen werden genomen weliswaar zowel in rechte als in feite toelaatbaar moesten zijn (materiële motivering), maar in beginsel niet opgenomen dienden te worden in de bestuurshandeling zelf (formele motivering). De wet van 29 juli 1991 heeft hierin een fundamentele wijziging gebracht. Voortaan moeten de bestuurshandelingen met individuele draagwijdte formeel gemotiveerd worden, tenzij een door de wet bepaalde uitzondering van toepassing is.

Het normdoel van de formele motiveringsverplichting bestaat er dus in de bestuurde in staat te stellen de beslissing (feitelijk en rechtelijk) te begrijpen.

II.1.2. Bij het afleveren van het bevel om het grondgebied te verlaten dient het bestuur eveneens te handelen overeenkomstig de beginselen van behoorlijk bestuur, zo onder meer de materiële motiveringsplicht en het zorgvuldigheidsbeginsel.

De materiële motiveringsplicht gebiedt dat iedere bestuurshandeling gedragen wordt door motieven die in rechte en in feite aanvaardbaar zijn en blijken hetzij uit de beslissing zelf, hetzij uit het administratief dossier. De motieven moeten bijgevolg minstens kenbaar, feitelijk juist en draagkrachtig (d.w.z. de beslissing rechtens kunnen dragen en verantwoorden) zijn.

Algemeen wordt aangenomen dat de materiële motiveringsverplichting een procedureel en een inhoudelijk voorwerp heeft.

De inhoudelijke motiveringsplicht gebiedt dat de motieven waarop een bestuurshandeling rust, deugdelijk zijn: de beslissing moet gedragen worden door motieven die in rechte en in feite aanvaardbaar zijn.

Daarbij komt overeenkomstig het redelijkheidsbeginsel dat de motieven de redenen zijn van een bestuurshandeling en dat deze enkel maar aanvaardbaar kunnen zijn als ze redelijk zijn.

Meer concreet is het redelijkheidsbeginsel aldus het laatste aspect van de motivering aangezien het de ultieme toets is of een overheidsbesluit al dan niet kennelijk onredelijk is.

Het zorgvuldigheidsbeginsel legt bovendien aan de overheid de verplichting op om haar beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te stoelen op correcte feitenvinding. (RvS januari 2007, nr. 167.411; RvS 14 februari 2006, nr 154.954)

Dit beginsel houdt in dat de overheid zich op afdoende wijze dient te informeren over alle relevante elementen om met kennis van zaken een beslissing te kunnen nemen. (RvS 11 juni 2002, nr. 107. 624)

Het bestuur dient dan ook bij het afleveren van een bevel om het grondgebied te verlaten alle relevante elementen in het dossier in ogenschouw te nemen en te beoordelen alvorens tot een beslissing te komen.

II.1.3. In de thans bestreden beslissing worden bovenvernoemde principes evenwel ferm met de voeten getreden.

Verzoekende partij dient zelfs vast te stellen dat verwerende partij eerder op quasi automatische wijze een bevel om het grondgebied te verlaten heeft uitgevaardigd.

Verwerende partij had de term 'strafonderzoek' gehoord en meende daar direct bepaalde gevolgen te moeten aan koppelen. Verwerende partij heeft het echter volledig bij het verkeerde eind.

Verwerende partij heeft dan ook geenszins haar bevel om het grondgebied te verlaten op een afdoende wijze gemotiveerd.

Eveneens wordt de bestreden beslissing verre van gedragen door motieven die in rechte en in feite aanvaardbaar zijn.

Verzoekende partij dient namelijk te constateren dat verwerende partij foutief gemotiveerd heeft.

Verwerende partij houdt voor dat verzoekende partij later mogelijks zou kunnen veroordeeld worden en dat hij door zijn gedrag de openbare orde zou kunnen schaden.

Dit is echter allesbehalve correct.

Verwerende partij slaat de bal volledig mis en schijnt kennelijk niets van het strafrecht en de toepassing daarvan in casu te begrijpen.

Verzoeker schreeuwde (en schreeuwt nog steeds) zijn onschuld uit. Verder onderzoek na de aanhouding d.d. 10 juni 2016 bracht aan het licht dat verzoekende partij de loutere pech kende dat hij

zich tijdens zijn toeristische uitstap in België in het gezelschap bevond van bepaalde personen die blijkbaar reeds enkele maanden het voorwerp uitmaakten van een gerechtelijk onderzoek en welke blijkbaar geruime tijd terug diefstallen hadden gepleegd.

Met dergelijke feiten had verzoeker evenwel nooit uitstaans, laat staan dat hij daar van op de hoogte was.

Het strafonderzoek toont overigens aan dat men de daadwerkelijke daders (aldus andere personen dan verzoekende partij) door telefonieonderzoek toevallig weer op het spoor kwam en het was dan ook maar ten tijde van de arrestatie op 9 juni 2016 dat verzoekende partij voor het eerst in beeld kwam, nu hij zich toevallig in het gezelschap bevond van de daadwerkelijke daders.

Aangezien de tenlasteleggingen in desbetreffend strafdossier zich situeren in april 2016 én verzoekende partij pas in juni 2016 naar België was gekomen (stuk 3), stelde de Raadkamer van de Rechtbank van Eerste Aanleg West-Vlaanderen, afdeling Brugge in haar beschikking d.d. 23 augustus 2016 dan ook vast dat er geen sprake kon zijn van ernstige aanwijzingen van schuld in hoofde van verzoekende partij, (stuk 4)

Dit impliceert ontegensprekelijk dat men niet langer acht dat verzoeker de openbare orde zou geschaad hebben en/of zou kunnen schaden. Er is geen sprake meer - laat staan dat die er ooit zouden geweest zijn - van ernstige aanwijzingen van schuld, waardoor een mogelijke veroordeling dan ook uitgesloten lijkt.

Het is dan ook niet ernstig dat verwerende partij op vandaag gaat voorhouden dat kan worden afgeleid dat verzoekende partij met zijn gedrag de openbare orde zou kunnen schaden, nu vaststaat dat er geen gronden - welke er overigens nooit geweest zijn - meer voorhanden waren om het bevel tot aanhouding verleend op 10 juni 2016 langer te handhaven. Het feit dat verzoeker zonder enige voorwaarde opnieuw in vrijheid werd gesteld spreekt boekdelen en toont aan dat hij niets met deze zaak te maken heeft.

Verzoekende partij kan zich bovendien moeilijk inbeelden dat er op strafrechtelijke gebied gewoonweg niets aan de hand zou zijn doch verwerende partij om een onaanwijsbare en onbestaanbare reden zou menen dat de openbare orde zou kunnen geschaad worden.

Dit is dan ook te gek voor woorden.

Er is geen veroordeling en die zal er ook nooit komen.

De motivering en het standpunt van de verwerende partij is bijgevolg compleet incorrect en disproportioneel. Men baseerde zich van in den beginne op verkeerde veronderstellingen.

Dit is allesbehalve ernstig en geeft nogmaals aan dat de verwerende partij haar verplichting om haar beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op correcte feitenvinding niet nagekomen is.

Verwerende partij weigerde pertinent om de nodige inlichtingen in te winnen, laat staan dat zij de rechterlijke beslissing van de Raadkamer bij de Rechtbank van Eerste Aanleg West-Vlaanderen, afdeling Brugge naar waarde heeft weten schatten.

In die zin maakt de bestreden beslissing geenszins duidelijk dat zij zorgvuldig werd voorbereid, laat staan dat zij rekening zou houden met de specifieke omstandigheden eigen aan het dossier van verzoekende partij.

Het staat, gelet op bovenstaande uiteenzetting, dan ook ontegensprekelijk vast dat verwerende partij zich allesbehalve op afdoende wijze geïnformeerd heeft over alle relevante elementen om met kennis van zaken een beslissing te kunnen nemen

De thans weergegeven motivering kan dan ook geenszins de beslissing (om een bevel om het grondgebied te verlaten uit te vaardigen) schragen.

Il.1.4. Het is bijgevolg ten overvloede duidelijk dat het thans opgelegde bevel om het grondgebied te verlaten niet alleen op een niet pertinente (leest: niet draagkrachtige) wijze werd gemotiveerd en dus een schending vormt van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 houdende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen doch alsook een schending inhoudt van de materiële motiveringsverplichting, het redelijkheidsbeginsel en de zorgvuldigheidsplicht.”

4.2. De aangevoerde schending van de materiële motiveringsplicht dient in casu te worden onderzocht in het raam van de toepassing van artikel 7, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet. Deze bepaling luidt als volgt:

“Onverminderd meer voordelige bepalingen vervat in een internationaal verdrag, kan de minister of zijn gemachtigde aan de vreemdeling, die noch gemachtigd noch toegelaten is tot een verblijf van meer dan drie maanden in het Rijk of om er zich te vestigen, een bevel om het grondgebied binnen een bepaalde termijn te verlaten afgeven of moet de minister of zijn gemachtigde in de in 1°, 2°, 5°, 11° of 12° bedoelde gevallen een bevel om het grondgebied binnen een bepaalde termijn te verlaten afgeven:

[...]

3° wanneer hij door zijn gedrag geacht wordt de openbare orde of de nationale veiligheid te kunnen schaden;”

Opdat, met toepassing van artikel 7, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet, zou kunnen worden overgegaan tot de afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten dient vast te staan dat de vreemdeling aan wie dit bevel is gericht een bepaalde gedraging heeft gesteld die de openbare orde of de nationale veiligheid kan schaden. In voorliggende zaak blijkt evenwel geenszins dat verzoeker een strafbaar feit heeft gepleegd of een gedraging heeft gesteld die toelaat te concluderen dat hij de openbare orde of de nationale veiligheid heeft geschaad. Uit de aan de Raad voorgelegde stukken kan slechts worden afgeleid dat verzoeker op 10 juni 2016 onder bevel tot aanhouding werd geplaatst en vervolgens op 23 augustus 2016 werd vrijgesteld door de raadkamer bij de correctionele rechtbank te Brugge. Er liggen geen documenten voor waaruit blijkt dat verzoeker zelf strafbare “feiten” pleegde “waarvoor hij later mogelijks kan worden veroordeeld” en die een “maatschappelijke impact” hebben die dusdanig is dat kan worden gesteld dat hij “door zijn gedrag geacht wordt de openbare orde te kunnen schaden”.

Er blijkt bijgevolg niet dat verweerder bij het nemen van de bestreden beslissing is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, dat hij deze correct heeft beoordeeld en dat hij op een kennelijk redelijke wijze tot zijn besluit is gekomen. Verzoeker kan dan ook worden gevolgd in zijn standpunt dat de materiële motiveringsplicht werd geschonden.

Het middel is in de aangegeven mate gegrond.

Aangezien de eventuele gegrondheid van de andere onderdelen van het middel niet tot een ruimere vernietiging kan leiden dienen deze niet te worden onderzocht (RvS 18 december 1990, nr. 36.050; RvS 24 oktober 2002, nr. 111.881).

Verzoeker heeft een gegrond middel dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing leidt aangevoerd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 23 augustus 2016 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten wordt vernietigd.

Artikel 2

Het beroep tot nietigverklaring gericht tegen de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 23 augustus 2016 tot vasthouding met het oog op verwijdering wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twaalf december tweeduizend zestien door:

dhr. G. DE BOECK,

wnd. voorzitter,
rechter in vreemdelingenzaken

dhr. T. LEYSEN,

griffier

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

G. DE BOECK